

[Arne Melchior]

Må jeg erindre om den tidligere formand for Socialdemokratiet og statsminister her i landet Jens Otto Krags udtalelse om, at man har et standpunkt, til man tager et nyt. Det er vel kun tåber, som har det samme standpunkt, fra de bliver konfirmeret, og til de bliver gamle. Derfor er en god regering selvfølgelig en fleksibel regering, der indretter sig efter de omstændigheder, som jeg beskrev tydeligt i mit første indlæg.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil starte med en bemærkning til fru Anne Birgitte Lundholt. Naturligvis vil også Det Radikale Venstre ændre på tingene, hvis forudsætningerne ændres.

Til hr. Jes Lunde vil jeg sige, at dette ikke er en forberedelse til tredje fase, men blot en fremlæggelse af et program eller en redegørelse, som viser, at den danske økonomi ikke er så dårlig endda, og at man naturligvis skal fastholde den på det sunde niveau, den har nu.

Som næsten alle ordførere i øvrigt har været inde på, har denne folketingsdebat ikke meget folkelighed i sig, for slet ikke at tale om det noksom kendte brugte politikerord sexappeal. Det fremlagte konvergensprogram er svært for andre at forstå, og det gør selvfølgelig også, at de fleste af os er tilbøjelige til at tage nogle enkeltelementer ud. Det er også det, der har præget debatten tidligere i dag.

Orlovsordningerne har været centralt placeret, hjemmeservicen har været fremme, og der har været diskussion om tallene. Der har frem for alt været påstande om, at der er tale om sminke og i kønnere forstand kosmetik, som nogen har sagt, selv om det strengt taget er det samme, alt sammen i et forsøg på at prøve at forklare, at det også har noget med folks dagligdag at gøre. Det har det jo, men det gør det alligevel vigtigt, synes jeg, at man fastholder de overordnede ting i diskussionen i dag.

Derfor vil jeg godt gå tilbage til udgangspunktet. Her var jeg glad for hr. Fogh Rasmussens bemærkninger om, at der ikke var tale om en forberedelse heller til tredje fase, blot fordi man fremlagde dette program. Også hr. Fogh Rasmussen sagde, at det var godt at fremlægge et sådant program, sådan at man havde check på økonomien.

Jeg vil gå tilbage netop til det og sige, at det er vigtigt at se på, hvad det totale konvergens-

program indeholder. Der er tale om en påpegnings af, at vi har lav inflation, at vi har lav rente, og at det er lykkedes os at fastholde kronkursen. Det eneste sted, hvor vi har nogle problemer, er med hensyn til underskuddet på de offentlige udgifter, som ligger lidt højere, end de bør gøre, hvis man skal opfylde konvergenskravet.

Det vil sige, at på tre ud af de fire områder opfylder vi konvergenskravet, og det er trods alt ganske flot, navnlig når vi tager den ustabilitet i betragtning, der har været på valutaområdet, en ustabilitet, der jo har været langt, langt voldsommere i 1993 end i de foregående år under en tidligere regering.

Det er vel næsten for meget forlangt, at oppositionen skal kreditere den nuværende regering for, at den på trods af denne valutauro har kunnet fastholde kursen, og at renten er blevet nedskrevet, men så kan vi andre i hvert fald påpege det, når oppositionen ikke vil.

Derfor bliver den reelle diskussion i dag efter min opfattelse meget en diskussion om, hvad vi gør ved de offentlige finanser, og her står to hovedsyn over for hinanden.

VKZ ønsker samlet set at skære på de offentlige udgifter, at have lavere lønninger osv. Vi kan glæde os over, at ikke bare Fremskridtspartiet har sit program på disse områder, men at også Venstre har lagt sit program frem, sådan at vi ikke skal nøjes med sætningen om, at Venstre ved man hvor man har, uden at nogen kunne finde ud af, hvor de egentlig var. Derfor er det fint, at de nu har fremlagt et program, sådan at vi har noget konkret at tage som udgangspunkt.

Regeringens politik er en anden end den, VKZ har kastet sig over. Regeringen har som det første punkt en omlægning af skatten, som vil sige mindre skat på arbejde og mere skat på ressourcer og forurening. Det er noget, vi er klar over VKZ ikke er tilhængere af. I virkeligheden er Venstre det vel i nogle teoretiske betragtninger, som også hr. Fogh Rasmussen tidligere har gjort sig til talsmand for, nemlig at det var fornuftigt at beskutte ressourcforbrug og lægge skat på forurening og den type af ting, men det er ikke noget, der præger arbejdet her i folketingssalen.

Regeringens politik er klar på dette felt. Vi ønsker lavere beskatning af arbejdskraften, øget beskatning af ressourcerne og skat på for-